

- 1:o Att alla de, som af vederbörlig myndighet blifvit förordade och som välkände antagne, att få så i städerna som å landet utöfva minut- och utskänkingshandel af bränvin och andra spirituösa drycker, böra för sin rörelse taxeras att erlægga bevillning till Staten, på de grunder och i kraft af den lag, som af förordnade komitéer blifva föreskrifna.
- 2:o För den händelse att Utskottet skulle finna skäligt att landstingsinstitution för bestridande till sina nödiga utgifter böra från Staten erhålla bidrag, må en femtedel af denna dess inkomst utgifvas och anordnas till Landstingen, beräknad tillkomma hvarje län efter rundt 100-tal på folkmängden, och på enahanda grund till den eller de städer, som icke i förening med Landsting deltaga.
- Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

□ *Johan Olsson.*

N:o 146.

Af Herr Johan Olsson: Om nedsättning af minsta bränvinstillverkningsbeloppet till 100 kannor för dygn.

Uti Kongl. Förordningen den 13 December 1863, angående villkoren för bränvinstillverkningen, stadgas i 4 §, att högsta tillverkningen på dygn, för hvilken anmälan får ske, skall vara 1,000 kannor och minsta beloppet 300 kannor på dygn. Detta stadgande utestänger alla mindre jordbrukare från rättigheten att sjelfva använda sina produkter genom oförmåga att anlägga dyrbara brännerier, som tillverka minimibeloppet, utan nödgas lägga sina produkter i händerna på den större jordbrukaren eller rättare på fabriksbrännaren, oftast till nedsatta priser och oskäligt ökade transporter, som ytterligare minska varuvärdet; men blefve antalet af tillverkningen nedsatt till 100 kannor på dygn, skulle den mindre bemedlade jordbrukaren komma i tillfälle att sjelf få använda och förädla sina alster, till fördel för sig och grannar samt utfodringen vid deras ladugårdar, och skulle följaktligen kontrollen häröfver icke blifva särdeles betungande, enär brännerier i byar, belägna i närheten af hvarandra, skjutsningen af kontrollören delvis af bränvinsbrännarne på deras bekostnad utgöres,

utgöres. Om så reglerades, blefve detta ett stort framsteg och till nytta icke allenast för Staten, utan i allmänhet för Svenska folket. Med anledning häraf vågar jag föreslå, att Riksdagen för sin del ville besluta, att minsta bränvinstillverkningsbeloppet nedsättes till 100 kannor på dygn. Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1868.

Johan Olsson.

N:o 147.

Af Herr S. A. Hellerström: Derom att Carlshamns femklassiga elementar-läroverk måtte till fullständigt elementar-läroverk utvidgas.

Ehuru Riksdagen vid det sednaste riksmötet ej fann anledning fästa afseende vid det då väckta förslag, att Carlshamns femklassiga läroverk måtte till fullständigt upphöjas, så vågar jag likväl, med fästadt afseende på den utomordentliga vigt denna frågas gynnsamma lösning eger för ifrågavarande samhälle, och under åberopande i öfrigt af de sakrika utlåtanden i ämnet, som finnas upptagne uti åtföljande bilagor, föreslå,

det Riksdagen ville för sin del besluta att Carlshamns femklassiga elementar-läroverk måtte till fullständigt elementar-läroverk, på såväl den klassiska som den reala linien, upphöjas, samt nödiga medel för ändamålet dertill anslås.

Jag anhåller vördsamt om motionens remitterande till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 25 Januari 1868.

S. A. Hellerström.